

Sygn. akt IV KO 134/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia **M. B.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 31 lipca 2019r. o umorzeniu śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2019 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.
zawartego w postanowieniu z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt IV Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu
na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt IV Kp (...), Sąd Rejonowy w K., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia M.B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 31 lipca 2019r. o umorzeniu śledztwa o przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, że zawiadomienie żalącego M.B. o popełnieniu przestępstw odnosi się wprost do działań konkretnych sędziów Sądu Okręgowego w K., który pozostaje sądem nadrzędnym nad Sądem właściwym do rozpoznania przedmiotowego zażalenia, co mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pokrzywdzonego M.B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 31 lipca 2019r. o umorzeniu śledztwa, w sprawie o przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. - jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzaną o popełnienie przestępstwa jest sędzia sądu właściwego lub sądu nadrzędnego. Na gruncie przedmiotowej sprawy pokrzywdzony wskazuje, że sędziowie Sądu Okręgowego w K., w inicjowanych przez niego sprawach, przekroczyli swoje uprawnienia i nie dopełnili obowiązków.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w K., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotowe zażalenie.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w G., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.